

وَعَلَىٰ عَبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمُوعُودِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَرِّفُ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ਖਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਾ 4.12.2015

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਸਯੰਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ ਖਲੀਝਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਂਹ ਤਾਅਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ 2015 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਅਤੁਲ ਛੁਤੂਰ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਅਲੋਂਹ ਤਾਅਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ । ਉਹ ਲੋਕ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਬੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਚੌਦਾਂ ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤਾਜ਼ਾ ਵਹੀ ਤੇ ਇਲਹਾਮ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੋਣ ਦਾ ਜੁੱਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਜ਼ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ।

* ਜਿਸ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਦੁਨੀਆ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਦੁਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਬੀਤੇ ਵਰਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ । ਅਲੋਂਹ ਤਾਅਲਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਕਲ ਦੇਵੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਵੱਲ ਨ ਲੈਕੇ ਜਾਣ ।

ਤਸ਼ਹੁੱਦ, ਤਅਹੁੱਜ, ਤਸਮੀਆ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਂਹ ਤਾਅਲਾ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ :

ਅਲੋਂਹ ਤਾਅਲਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ । ਉਹ ਲੋਕ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬੁਸ ਕਿਸਮਤ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਚੌਦਾਂ ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤਾਜ਼ਾ ਇਲਹਾਮ ਤੇ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਜੁੱਗ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚ ਆਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ । ਜੱਦ ਮਨੁਖ ਕਲਪਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਦੇਖੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਸਹਾਬਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗ 'ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਹਮਦ ਸਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਰੱਬ ਕਿੰਨਾ ਆਪਣੇ ਵਾਦਿਆਂ ਦਾ ਸਰਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦ ਉਸ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੰਤਲੇ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵਹੀ ਤੇ ਇਲਹਾਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਗੁਲਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿਖਾ ਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਈਮਾਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਇਸ ਭਾਲ ਰਾਹੀਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਤਾ ਕਰਨ ਕਿ ਅੱਜ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਕੀ ਤਾਜ਼ਾ ਵਹੀ ਤੇ ਇਲਹਾਮ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਹਜ਼ਤ ਮੁਸਲਿਮ ਮੌਉਦ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਇਹ ਆਦਤ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਸੀ ਕਿ ਏਧਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨਮਾਜ਼ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਝੱਟ ਜਾਕੇ ਕਾਪੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਿ ਕਿ ਦੇਖੀਏ ਕੀ ਤਾਜ਼ਾ ਇਲਹਾਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਮੁੱਖਵਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।

ਸੋ, ਇਹ ਸੋਰ, ਉਤਸਾਹ ਤੇ ਸ਼ੋਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨਾ ਨੂੰ, ਆਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਸ਼ (ਲਿਸ਼ਕਾਈਏ) ਕਰੀਏ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੀਏ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰੀਏ। ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਤੇ ਉਸਤਤੀ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲਹਿ ਸਲਾਮ ਉਪਰ ਈਮਾਨ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਹਾਈ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਲਹਾਮ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਰੱਬ ਦੀ ਵਹੀ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਨਾਲ ਬੈਠੋ ਹੋਏ ਵੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਮ ਮੌਤਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤੇ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਇਕ ਵਹੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਾਟ (Milestone) ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕ ਰੁਕੂਅ (ਪਾਠ ਦੇ ਇਕ ਭਾਗ) ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ਿਲ (ਪ੍ਰਕਟ) ਹੋਈ ਜੱਦ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਗੁਰਦਿਆ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਸਯੱਦ ਫਜ਼ਲ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਬ ਆਪ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਵ ਇਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਹਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਬ'ਤੇ ਵਹੀ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਹੀ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਕਲਾਮ ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੁੱਖਵਾਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਲਹਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਰ ਵਰਨਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਉਸ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਮੁਕਦੱਮੇ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੱਦ ਮਿਰਜ਼ਾ ਇਮਾਮ ਦੀਨ ਆਦਿ ਨੇ ਕੰਧ ਕੱਢ ਕੇ ਰਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮੁਕਦੱਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਸਮੇਂ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਭੇਂਟਿ ਉਪਰ ਮਿਰਜ਼ਾ ਇਮਾਮ ਦੀਨ ਸਾਹਬ ਦੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਗੁਲਾਮ ਮੁਰਤਜ਼ਾ ਸਾਹਬ ਅਰਥਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵੀ ਕਾਬਜ਼ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ, ਸੋ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੰਧ ਢਾਹੁਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਹੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਇਹ ਵਹੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਬਾਵਾਂ ਉਪਰ ਇਸ ਦਾ ਵਰਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਮ ਮੌਤਿਦ ਇਕ ਥਾਂ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਕੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਸਵਰ ਗੁੰਜ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਮੁੱਖਵਾਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣੇ। ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਛੋਟਾ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਸ਼ਗਲਾ ਇਹੋ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ। ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਐਨ੍ਹੇ ਮਸਲੇ ਸੁਣੇ ਕਿ ਜੱਦ ਆਪ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਇਹ ਆਦਤ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਦਿਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਸਨ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਇਛਾ ਤੇ ਆਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

ਫਿਰ ਵਾਸਤਵਿਕ ਈਮਾਨ (ਸ਼ਰਧਾ) ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਥਾਂ ਆਪ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੇਵਲ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗੀ ਤਾਂ ਘਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਉਸਤੇ ਇਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫਰਮਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਚਮਤਕਾਰੀ ਈਮਾਨ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਠੋਕਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹੀਲੇ ਹੁਜ਼ੱਤਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਰੂ ਪੈਰੂ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਲਾਣਾ

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ । ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਿਹਾ ਸਿਹਾ ਈਮਾਨ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਕਾਮਲ ਈਮਾਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁਖ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਵਲੋਕਣ ਉਪਰ ਰਖਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਤਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੁਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਅਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖ ਚੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਰੋਜ਼ੇ ਖਾਂਨ ਸਾਹਬ ਦੀ ਉਧਾਰਣ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਚੁਟਕਲਾ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤੇ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਕਰ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ, ਫਿਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ । ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੌਲਵੀ ਸਨਾਉਲਾਂਹ ਸਾਹਬ ਦਾ ਇਕ ਵਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਸੁਣ ਲਓ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮਿਰਜ਼ਾ ਸਾਹਬ ਸੱਚੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ । ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਇਕ ਵਾਰ ਸੁਣ ਲਿਆ । ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛੱਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਦੱਸੋ ਕਿ ਐਨ੍ਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਮਿਰਜ਼ਾ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਸਰਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਿਰਜ਼ਾ ਸਾਹਬ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਾਦ ਜੇਕਰ ਮੌਲਵੀ ਸਨਾਉਲਾਂਹ ਸਾਹਬ ਦੇ ਸਾਲ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਹੈ । ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜਾਂ ਦੇ ਉਤੱਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨ ਆਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਸਾਹਬ ਸੱਚੇ ਹਨ । ਭਾਵ ਦਾਨਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਇਕ ਕਾਮਲ ਮੌਮਿਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਈਮਾਨ ਅਕਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਅਵਲੋਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਰੋਜ਼ੇ ਖਾਂਨ ਸਾਹਬ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਖਦਾ ਤਾਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਉਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੱਦ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਿਥਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ਅਲੱਹ ਤਾਲਾ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਸਮਾਂ ਤਕਾਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸੁਧਾਰਕ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ । ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸਰਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਜੁੱਗ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਸੋ, ਰੱਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਕਾਦਰ ਰੱਬ ਦਾ ਖੋਡ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤੇ ਰਹਮਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ਕਿਸੇ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਰ ਪਲ ਆਪ ਦੀ ਸਰਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੇਤੇ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੁੱਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਰੱਬ ਕਰੇ ਹੋਰਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਇਮਾਮ ਨੂੰ ਮਨੁੰਣ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਰੋਜ਼ੇ ਖਾਂਨ ਸਾਹਬ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਵਰਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਥਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਨਸ਼ੀ ਸਾਹਬ ਮਰਹੂਮ, ਮਹੱਨਿ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰ ਕਾਦੀਆਂ ਅਵਸ਼ ਆ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਦੀਆਂ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਅੜਸਰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕੰਮ ਛੇਤੀ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਨਸ਼ੀ ਜੀ ਨੇ ਕਾਦੀਆਂ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਆਹ ਨਿਕਲੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਿਹਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ । ਭਾਵੇਂ ਅੜਸਰ ਹਿੰਦੂ ਸੀ ਪਰ ਆਪ ਦੀ ਨੇਕੀ, ਸੰਜਮਤਾ ਅਤੇ ਦੁਆ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਦੀਆਂ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਦੀਆਂ ਨ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ 'ਚੋਂ ਅਜਿਹੀ ਆਹ ਨਿਕਲੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗਾ ।

ਸੋ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੇਕੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਰੱਬ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਇਦ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਰੱਬ ਨਾਲ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਜਿਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਪੰਘਾਰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਰਤਾਓ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਪਾਂ ਕਢੁਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਦਬਾਏ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਗੇਂਦ ਵਾਂਗ ਫਿਰ ਉਭਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਮਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਰੱਬ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੋ ਹਕੀਕੀ ਜਮਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਈਮਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਰਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਐਜਿਹਾ ਹੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਜਮਾਤ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਫਿਰ ਦੇਖੋ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਲੋਕ ਰੱਬ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੰਗਲਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਇਦ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੁਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਾਮਲ ਮੌਮਿਨਾਂ ਉਪਰ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਨਾਲ ਨਾਜ਼ ਨਖਰੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਆਪ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਮੁਕਾਮ ਐਵੇਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਵੇਂ ਹੀ ਬੈਠੋ ਰਹੋ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਪੈਦਾ ਨ ਕਰੋ। ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨਤਾ ਪੈਦਾ ਨ ਕਰੋ। ਦਾਨ, ਪੁੰਨ, ਖੈਰਾਤ ਤੇ ਚੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛਿੱਲ ਵਰਤੋ, ਝੂਠ, ਫਰੇਬ ਤੇ ਧੋਖਾ ਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰੱਬ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਹਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਰੱਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਕਿਹੋ ਜਿਹੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਇਦ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਰੂਨ ਰਸ਼ਿਦ ਦੇ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜੋ ਅਹਿਲੇ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਨਾਂ ਮੂਸਾ ਰਜ਼ਾ ਸੀ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਰਕੇ ਫਸਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲੈਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਤੱਤਕਾਲ ਹੁਕਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਆਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਰਨਰੇਤ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਲਕੇ ਜਗਾਇਆ ਹੈ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਖੁੱਲ ਗਈ ਤਾਂ ਪੁਛਿਆ ਆਪ ਕੌਣ ਹਣ ਤਾਂ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਾਮਦ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਹਨ। ਮੈਂ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹਾਰੂਨ ਰਸ਼ਿਦ, ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸੋਂ ਰਹੋ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪੁਤੱਰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਅਜਿਹਾ ਰੋਹਬ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਭਿਜਵਾਇਆ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਇਦ ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਮੀ ਦਾ ਉਹੋ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅੱਗੇ ਸਾਹਬ ਮਰਹੂਮ ਦਾ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਦਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਕਿ ਹਰ ਜੁਮਾਾ ਜਾਂ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਇਆ ਕਰਨ। ਸੋ, ਜੱਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲਦੀ ਏਥੇ ਆ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਹੱਨਿ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਨਣ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੱਦ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਫਰ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਪੈਦਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਰਕਮ ਬੱਚ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸ਼ਲਿਹ ਮੌਇਦ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਹੀ ਕੋਟ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਕੋਟ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਹਿਬੰਦ

(ਲਾਚਾ) ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਕੁਰਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਇਛਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਕੁਝ ਰਕਮ ਜਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਅਕੀਦਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦੇਣ। ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਆਪਣੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਕਰਕੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੀ ਹੋ ਗਏ।

ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਘਰਣਾ ਹੈ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ ਨੇ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਵੜਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਇਕ ਦਿਨ ਆਏ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਸਬਬ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਜਾ ਚਾਰ ਸੌਨੇ ਦੀਆਂ ਅਸ਼ਰਫ਼ੀਆਂ ਕੱਢਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਤੌਫ਼ੀਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੱਦ ਮੈਨੂੰ ਤੌਫ਼ੀਕ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ'ਤੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੋ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ ਡਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ਼ਕ (ਪ੍ਰੇਮ)। ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੇਮਤਾਂ ਕੋਈ ਨੇਮਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਾਸਤਵਿਕ ਆਰਾਮ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਡਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨੇਮਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਕ ਮੌਮਿਨ ਦਾ ਦਿਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੇਮਤਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਸਨ ਕਿ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਦੀ ਘਰਨਾ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦ ਆਪ ਨੂੰ ਨਰਮ ਆਏ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਅਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਡੂ ਆ ਗਏ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਾਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਦੇ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ਮੋਟੇ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਆਏ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇਸੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਤਿਦ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਕ ਘਰਣਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਡਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਡਰਮਾਉਂਣ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੇਮਤਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਸਨ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਾਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪ ਦੀ ਛਾਯਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਡਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਛੋਟਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਜੁੱਗ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ੋਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਹਵਾਈ ਬੰਦੂਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਏਅਰਗਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮਾਰਕੇ ਘਰ ਲਿਆਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖਾਣਾ ਖਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗੀ ਕੰਮ ਬਹੁਤਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੈਦ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਸ ਦਿਮਾਗੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਸ ਆਪਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਜੁੱਗ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਸ ਪਕਵਾਇਆ ਹੋਵੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਰਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆ ਕਰਦ ਸੀ। ਸੋ, ਜੱਦ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਿਬੂਬ ਨਾਲ ਕਾਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਰੀਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਹਿਬੂਬ ਲਈ ਹੈ।

ਹੁਕੋ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਗਿਸਤ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਘਰਣਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਖ਼ਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸੇ ਹੁਕੋ ਦੇ ਸਬਬ ਇਕ ਨਸੇ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬਬ ਕਾਈਆਂ ਦਾ ਨੇਕ ਮਾਹੌਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਕੇ ਮੁਸੀਬਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਜਾਨ ਛੁਡਾ ਕੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੀਨ (ਧਰਮ) ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆ ਰਿਹਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸੰਗਤ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਕ ਪਾਠ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹਾ ਦਸੱਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਦੁਨੀਆ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਆ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਾਂ ਨਿਹਾਦ (ਤਬਾਕਬਿਤ) ਇਸਲਾਮੀ ਹੁਕੂਮਤਾਂ ਜੋ ਇਰਾਕ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਹਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਪਛੱਮੀ ਹੁਕੂਮਤਾਂ ਨੇ ਫ਼ਾਂਸ ਦੀ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਘਟਣਾ ਦੇ ਬਾਦ ਜੋ ਕਰੜੇ ਪਗ ਚੁਕੱਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਈ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਣਾ ਬਣਾਈ ਹੈ ਸਗੋਂ ਹਮਲੇ ਸ਼ਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕੂਮਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਹਮਲੇ ਕਰਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਕਰਨ ਜੋ ਜੂਲਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਰੱਬ ਮਸੂਮਾ ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ। ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਮ (ਸੀਰੀਆ) ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਤਾਂ ਇਕ ਚੱਕੀ ਵਿੱਚ ਪੀਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਨ ਏਧਰ ਦਾ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨ ਓਧਰ ਦਾ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਗਵਾਂਫੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਇਸ ਫਿਤਨੇ ਫ਼ਸਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਾਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗਵਾਂਫੀ ਦੇਸ਼ ਆਪ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਇਸ ਫਿਤਨੇ ਫ਼ਸਾਦ ਨੂੰ ਮੁਕਾਉਦੇ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨਿਆਏ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਭਵਤਾ ਅਜਿਹੇ ਵਲੋਵੇਂਦਾਰ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਂਜੁੱਧ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਛੋਟੇ ਪਧਰਾਂ ਤੇ ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਂਜੁੱਧ ਅਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਏਥੋਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਣ ਲੱਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਵੀ ਲੱਗੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਂਜੁੱਧ ਅਰੰਭ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਈ ਵਰਿਅਤਾਂ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਦੁਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਇਹੋ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਲਗੋਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਂ ਨਿਹਾਦ ਇਸਲਾਮੀ ਹੁਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਮਿਲਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਅਮਨ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਕਈ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਤਨਾ ਖਤਮ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸੁਧਾਰਣਗੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਖਿੱਚ ਧੂਹ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੁੱਧ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸ (ਰਸ਼ੀਆ) ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਪਛੱਮੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਧੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਮ ਲੋਕ ਹੀ ਬਹੁਤੇ ਮਰਣਗੇ। ਬੀਤੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕ ਹੀ ਬਹੁਤੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਲੱਹ ਤਾਅਲਾ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੀਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਆਵਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਰੱਬ ਹੁਕੂਮਤਾਂ (ਸਰਕਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਕਲ ਦੇਵੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦੀ ਵੱਲ ਨ ਲੈਕੇ ਜਾਣ।

Khulasa Khutba 4.12.2015

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)